จอห์น เอลเลนบี

ผลงานสร้างชื่อ : *กริด ซิสเต็ม*

ปีเกิด : *2484*

บ้านเกิด : *นิวคาสเซิล-ออน-ไทน์ ประเทศอังกฤษ*

อาชีพบิดามารดา : *ศาสตราจารย์ทางสัตววิทยา และศาสตราจารย์ทางสัตววิทยา*

เงินรายได้ก้อนแรก : *ค้นขยะจากซากปรักหักพังในสมัยสงครามโลกครั้งที่สอง*

การศึกษา : *บัญชีบัณฑิต ยูนิเวอร์ซิตี้ คอลเลจ, กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ*

เงินทุนก่อตั้ง : *เงินออม/เพื่อน/นักลงทุน*

ทรัพย์สินส่วนตัวสุทธิ : *ประมาณ 10% ของกริด ซิสเต็ม*

ภูมิลำเนา : *พาโล อัลโต มลรัฐแคลิฟอร์เนีย*

สถานะสมรส : *แต่งงานแล้ว บุตรชายสองคน*

พาหนะ : *ออดี 5000*

กริด ซิสเต็ม คอร์ปเรชั่น : *ผู้สร้างคอมพิวเตอร์ขนาดเล็กชั้นสูงเพื่อคนชั้นสูง*

ผลงานสร้างชื่อ : *กริด คอมแพส*

ปีก่อตั้ง : *2522*

พนักงาน : *252*

สำนักงานใหญ่ : *เมาน์เทน วิว มลรัฐแคลิฟอร์เนีย*

ยอดขาย : *22 ล้านเหรียญ (ปี 2526)*

เจ้าของ : *บริษัทเอกชน เงินทุนจากผู้ก่อตั้ง จากสถาบันเงินทุน และหุ้นที่จัดสรรให้ลูกจ้าง*

จอห์น เอลเลนบี
อัจฉริยะนอกตำนียบ

นพดล เวชสวัสดิ์ *

คอมพิวเตอร์ที่มีขนาดเล็กพอที่จะบรรจุในกระเป๋าเอกสาร แต่ได้ชื่อว่าซับซ้อนที่สุดและมีราคาแพงที่สุด โฆษณาว่าเป็น "อาวุธ" ของนักบริหารมากกว่าจะเป็น "เครื่องมือใช้งาน" ...คอมพิวเตอร์กริด คอมแพส เป็นอาวุธประจำกระเป๋า

* นักเขียนนิยายวิทยาศาสตร์

GRiD

John Ellenby

เอกสาร 40 ใบของคณะทำงานของประธานาธิบดีเรแกน 40 คนที่เดินทางไปเยือนสาธารณรัฐประชาชนจีนในปี 2527 และกริด คอมแพสที่มีเกราะพิเศษต้านการดักฟังเป็นอาวุธประจำกายของผู้บัญชาการกองกำลังหน่วยพลร่มรุกรานเกรเนดา ...และนักบินอวกาศประจำยานขนส่งอวกาศหลงรักคอมแพสจนขนานนามให้ว่า "สป็อก"

ใครจะกล้าคิดว่า กริด คอมแพส เป็นผลงานของนักบัญชี...ที่ไม่เคยร่ำเรียนคอมพิวเตอร์มาโดยตรง

ไม่มีทางเป็นอื่น นอกจากจะเรียกว่าอัจฉริยะนอกทำเนียบ

ชีวิตในวัยเยาว์

จอห์น เอลเลนบี เกิดและเติบโตในประเทศอังกฤษ เมื่อครั้งยังเป็นเด็กจอห์นสนใจวิชาวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนประจำในมณฑลยอร์กเชียร์เป็นอย่างมาก (ที่ประทับใจที่สุดเห็นจะเป็นการปฏิบัติการเคมี ค้นหาสูตรระเบิดจากสารที่หาได้ในห้องปฏิบัติการ)

แต่เมื่อหันมามองบิดามารดาซึ่งเป็นศาสตราจารย์ทางสัตววิทยาทั้งคู่ จอห์นเลยตั้งใจมั่นตั้งแต่วัยเยาว์ว่าครอบครัวนี้มีนักวิทยาศาสตร์โด่งดังมากจนเกินงามแล้ว

การศึกษา

จอห์น เอลเลนบี เข้าศึกษาใน(มหา)วิทยาลัยเศรษฐศาสตร์ในลอนดอน คณาจารย์ประทับใจกับความปราดเปรื่องของจอห์น จนเปิดโอกาสให้ศึกษาขั้นบัณฑิตุได้เลยโดยไม่ต้องผ่านระดับปริญญาโท ...แต่แล้วจุดเปลี่ยนของชีวิตของจอห์นเกิดขึ้นในปี 2509 เมื่อเขาต้องทดสอบวิทยานิพนธ์ในเรื่อง การบริโภคพลังงานสามารถพยากรณ์แนวโน้มของภาวะเศรษฐกิจทั้งระบบได้ จอห์นติดต่อไปยังไอบีเอ็ม (สหราชอาณาจักร) เพื่อขอความช่วยเหลือในการคำนวณตัวเลข

แรกสุด จอห์นต้องเข้าอบรมการใช้คอมพิวเตอร์ไอบีเอ็มเป็นเวลาสองสัปดาห์

เวลาสองสัปดาห์ยืดยาวออกเป็นสองเดือนเต็ม ๆ ...สองเดือนที่ทุ่มเทในการเรียนรู้คอมพิวเตอร์จนจบครบกระบวนความของหลักสูตรห้าปี

จอห์น เอลเลนบีหลงรักคอมพิวเตอร์เข้าให้แล้ว

ชีวิตหักเห

จอห์นทิ้งดุษฎีบัณฑิตทางการบัญชีและหันไปประกอบอาชีพเป็นที่ปรึกษาให้แก่บริษัทวิศวกรรมและบริษัทขุดเจาะน้ำมันขนาดใหญ่ ทำงานนี้ได้ไม่นานจอห์นก็ย้ายไปอยู่ในสกอตแลนด์...เพื่อสอนวิชาคอมพิวเตอร์ศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยเอดินเบอระ

เวลาว่างจากการสอนในห้องเรียนจอห์นมีงานอดิเรกคือ ออกแบบมินิคอมพิวเตอร์รุ่นต่าง ๆ ให้บริษัทเฟอรันติอิเล็กทรอนิกส์

กิลเลียน ปฏิมากรและภรรยาของจอห์น กลายเป็น...แม่หม้ายคอมพิวเตอร์รุ่นแรก

ทั้งงานสอนและงานที่ปรึกษาของจอห์น จำเป็นต้องเดินทางไปเยี่ยมเยือนหลายมุมโลก สถานที่แห่งหนึ่งที่จอห์นได้ไปเยือนคือ แคลิฟอร์เนียในปี 2516 เพื่อบรรยายในการสัมมนาเที่ยงวันของเซร็อกซ์ ผู้บริหารของเซร็อกซ์ประทับใจในตัวจอห์น จนออกปากเสนองานในห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์ที่เมืองพาโล อัลโต

จอห์น เอลเลนบีลาออกจากงานสอน เก็บข้าวของทิ้งสกอตแลนด์ไว้เบื้องหลัง

ภายใต้ปีกของเซร็อกซ์

การทำงานในบริษัทขนาดใหญ่เช่นนี้ไม่ต่างจากการอุ่นเครื่อง ฟักตัวเพื่อจะออกมาเป็นผู้ประกอบการอิสระในอนาคต จอห์นเริ่มงานที่เซร็อกซ์ โดยเสนอโครงการจัดตั้งหน่วยปฏิบัติการพิเศษ ...มีหน้าที่ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ล้ำยุค ...เพื่อการใช้สอยภายในบริษัท เซร็อกซ์อนุมัติให้จัดตั้งหน่วยปฏิบัติการพิเศษขึ้นที่เมืองเอลซีกันโด ชานมหานครลอสแองเจลิส

ผลงานชิ้นแรกสุดของหน่วยปฏิบัติการพิเศษของจอห์นคือ **อัลโต II** (เพื่อ

เป็นเกียรติแก่พาโล อัลโต) ซึ่งเป็นเวอร์กสเตชั่นส่วนบุคคลแห่งยุคอนาคต (จากความคิดสร้างสรรค์ของ**บ็อบ เมตคาล์ฟ** ลูกหม้อของเซร็อกซ์) ผลงานชิ้นนี้เป็นที่ฮือฮา และเซร็อกซ์ก็ปรีดาปราโมทย์ไปกับอัลโต II ...เพราะต้นทุนและเวลาที่ใช้ในการผลิตเพียงครึ่งหนึ่งของงบประมาณที่ตั้งไว้เท่านั้น

นอกจาก อัลโต II หน่วยปฏิบัติการพิเศษสร้างโดเวอร์ เลเซอร์พรินเตอร์ และเจาะลึกเข้าไปค้นคว้าพัฒนาซอฟต์แวร์ ...หน่วยปฏิบัติการพิเศษของจอห์น เอลเลนบีเร่งวิจัยและค้นคว้าผลิตภัณฑ์ใหม่จนต้องเพิ่มพนักงานประจำขึ้นถึง 200 คน

ในปี 2520 เอลเลนบีมีโอกาสจัด "แฟชั่นโชว์" ชุดพิเศษสุดหนึ่งวันเต็มที่เมืองโบคาเรตัน มลรัฐฟลอริดา เพื่อพนักงานระดับอำนวยการของเซร็อกซ์ เอลเลนบีนำเสนอภาพอนาคตของผู้คนที่ใช้เทคโนโลยีล้ำยุคของเซร็อกซ์ การจัดแฟชั่นโชว์ทำให้พนักงานระดับสูงของเซร็อกซ์ตื่นตาตื่นใจ ...จนถึงกับเปิดแผนกใหม่ให้เอลเลนบีภายใต้ชื่อว่า **แอ็ดวานซ์ ซิสเต็ม** ซึ่งประกอบด้วยสองทีมงานฮาร์ดแวร์และสองทีมงานซอฟต์แวร์ เอลเลนบีเล่าในภายหลังว่า "เรามีลูกค้าจากทั่วทุกมุมโลก...รวมทั้งคนในทำเนียบขาวและบรรษัทโบอิ้ง"

วาระสุดท้ายที่เซร็อกซ์

แม้จะดูเหมือนว่าจอห์น เอลเลนบีรุ่งเรืองสุดขีดที่เซร็อกซ์ แต่นั่นก็ไม่ได้หมายความว่า เซร็อกซ์จะหนุนหลังทุกโครงการที่เขาเสนอเข้าไป ผู้บริหารระดับสูงของเซร็อกซ์ยินดีที่จอห์นผลิตเครื่องใช้ในสำนักงานให้บริษัท...รวดเร็วประหยัด และเปี่ยมด้วยประสิทธิภาพ แต่เมื่อจอห์นเสนอให้ผลิตเครื่องต้นแบบออกจำหน่ายในตลาด ข้อเสนอของเขากลับถูกบอกปัดโดยสิ้นเชิง

จอห์น เอลเลนบีเริ่มรู้สึกว่า ผลงานและพลังความคิดของเขาถูกจองจำจำกัดอยู่แต่เพียงในโลกใบเล็กที่มีชื่อว่า เซร็อกซ์ใบนี้

ในยามที่เขารู้สึกเหมือนกับว่ากำแพงบีบรัดคุกคามเข้ามาจนหายใจแทบไม่ออก เขาเกือบจะตกปากรับคำ "เชื้อเชิญ" ให้ไปรับตำแหน่งใหม่ในบริษัทขนาดใหญ่ "ที่มีชื่อเสียง" แห่งหนึ่งทางชายฝั่งตะวันตก (จอห์นไม่ยอมเปิดเผยชื่อบริษัทแห่งนี้) จากคำเชิญชวนไปร่วมงานด้วยทำให้จอห์นได้คิดว่า "...ในเมื่อบริษัทแห่งนี้เชื่อมั่นในฝีมือของฉันพอที่จะว่าจ้างไปทำงานด้วย ...ทำไมฉันไม่มีความเชื่อมั่นในปริมาณที่เท่ากันพอที่จะทำงานนี้เสียเอง?"

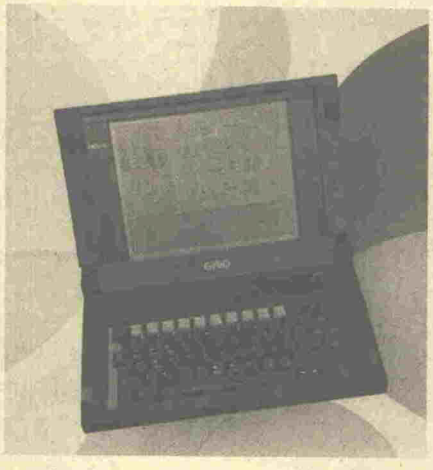

ไม่มีอะไรที่จะรั้งจอห์น เอลเลนบีไว้ที่เซร็อกซ์ได้อีกแล้ว

มาดผู้ดีอังกฤษ

วิธีปฏิบัติของอัจฉริยะคอมพิวเตอร์ร้อนวิชาทั้งหลายคือ เมื่อได้ไอเดียพิสดารแล้ว ก็มักจะทิ้งงานทันที เปิดบริษัทใหม่ในวันรุ่งขึ้น แต่จอห์น เอลเลนบีไม่เหมือนใครและไม่มีใครเหมือน เขาตัดสินใจที่จะรอจนถึงสิ้นปี 2522 เพื่อรับเงินส่วนแบ่งกำไรจากเซร็อกซ์ และแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นได้ทราบถึงการลาออกของเขา...ก่อนที่เขาจะตัดสินใจว่าจะทำอะไรต่อไปในอนาคต

ก่อนหน้านั้น จอห์นเคยปรึกษากับ**จีน อัมดาห์ล** ซึ่งลาออกจากไอบีเอ็มเพื่อตั้งบริษัทอัมดาห์ล จอห์นอดแปลกใจไม่ได้ที่ไม่ได้รับการใส่ใจจากอัมดาห์ล แม้จะช่วยให้คำแนะนำที่มีประโยชน์ แต่อัมดาห์ลไม่เคยแสดงกิริยากระตือรือร้น แต่เมื่อจอห์นโทรฯไปแจ้งให้ทราบว่าตัดสินใจที่จะลาออกจากเซร็อกซ์ สำเนียงของอัมดาห์ลเปลี่ยนไปในทันใด "นี่เป็นวันที่ดีที่สุดในชีวิตของคุณนะ จอห์น ... รีบมาคุยกันนะ มาให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้" เมื่อจอห์นบอกว่าเป็นกังวลกับการลาออกและกลายเป็นคนว่างงานเต็มขั้น อัมดาห์ลตอบแต่เพียงว่า "ถ้าคุณไม่กังวล คุณก็ไม่มีทางรอด เพราะคุณจะต้องใช้ไฟลนก้น"

จอห์นเดินออกจากเซร็อกซ์กลางสัปดาห์ต้นเดือนมกราคม...ซึ่งเป็นวันคล้ายวันเกิดของเขา แม้จะทำให้ฝ่าย

GRiD

John Ellenby

บุคคลวุ่นวายปั่นป่วนพอสมควร แต่ก็นับว่าเป็นมาดสัญลักษณ์ที่ค่อนข้างจะงดงาม

กำเนิดผู้ประกอบการ

จอห์น เอลเลนบีกลายเป็นคนว่างงานเต็มตัว ตั้งบริษัทใหม่ชื่อ กริด และเฝ้าแต่ครุ่นคิดว่าจะบุกเบิกผลิตสินค้าชนิดใดสู่ท้องตลาด เท่าที่เขาคิดเอาไว้มีผลิตภัณฑ์ใหม่หลายตัว รวมทั้งเลเซอร์พรินเตอร์ จอห์นครุ่นคิดวางแผนอย่างมีระบบ พิจารณาข้อดีข้อเสียของผลิตภัณฑ์แต่ละอย่างอย่างละเอียดถี่ถ้วน แต่แล้วก็ไม่พ้นบทสนทนาที่เขาเคยคุยกับลูกค้าเซร็อกซ์ "...ผมชอบคอมพิวเตอร์อัลโตของคุณนะ ...แต่ผมจะไม่ยอมใช้มันเด็ดขาด ถ้าขืนใช้มันแล้ว ผมก็คงจะพึ่งมันจนถอนตัวไม่ขึ้น...แล้วผมก็จะถูกกักไว้ในออฟฟิศตลอดไปเพราะมันเดินทางติดตามผมไปไม่ได้...ทำไมคุณไม่ย่อมันให้เล็กพอจะยัดใส่กระเป๋าเอกสาร?" ในครั้งนั้นบทสนทนาจบลงด้วยเสียงหัวเราะ เพราะในเวลานั้นเทคโนโลยีและส่วนประกอบต่าง ๆ (ของคอมพิวเตอร์ขนาดเล็ก) ยังไม่มีอยู่ในตลาด

ในต้นปี 2523 จอห์น เอลเลนบีเปลี่ยนเสียงหัวเราะให้เป็นงานวิจัย เขาใช้เวลาเจ็ดเดือนวางแผนทางธุรกิจ และแก้ปัญหาทางเทคนิคที่ต้องพานพบในการสร้างคอมพิวเตอร์ขนาดเล็ก บ่อยครั้งที่เขาจะเชิญชวนผู้ผลิตชิ้นส่วน นักลงทุน และอัจฉริยะคอมพิวเตอร์ให้แวะมาดื่มน้ำชาในตอนบ่าย และคุยกันแบบสบาย ๆ "ถ้าคุณมีไอเดียดี ๆ และสามารถติดต่อคนพวกนี้ได้...รับรองได้ว่าพวกเขาเต็มใจที่จะแวะเวียนมาคุยกับคุณในทันทีที่ได้รับคำเชิญ"

จากบทสนทนา
ที่จบด้วยเสียงหัวเราะ
เปลี่ยนเป็นงานวิจัยที่จบด้วย
"กริด คอมแพส"

ชื่อเสียงและมาดอัจฉริยะของจอห์นทำให้เขาดึงเอาผู้คนที่ยอดเยี่ยมพอกันมาร่วมงานด้วย อาทิเช่น จีน อัมดาห์ล (กรรมการบริษัทกริด) แซม ไวแกนด์ (อดีตผู้บริหารของฮันนีเวลล์ ซึ่งร่วมก่อตั้งบริษัทแทนเต็มคอมพิวเตอร์) ทนายความและลาร์รี่ ซอนซินี, เรย์ วิลเลียม (จากอัมดาห์ล) หุ้นส่วนก่อตั้งเหล่านี้ลงขันกันจนได้เงินราว 170,000 เหรียญเพื่อเป็นค่าเช่าและเงินเดือน

เมื่อถึงปลายปี 2523 จอห์นหาทุนได้ถึง 2.6 ล้านเหรียญจากสถาบันเงินทุนขนาดใหญ่ เช่น ซิตี้คอร์ป กองทุนเมย์ฟิลด์ ...จากนั้นก็เป็นการว่าจ้างวิศวกรชั้นแนวหน้า ดึงตัวมาจากแอปเปิ้ล, ฮิวเลตต์-แพคการ์ด, เซร็อกซ์ ...เพื่อสร้างคอมพิวเตอร์ขนาดจิ๋วให้เป็นรูปเป็นร่าง

เปิดตัวยักษ์ใหญ่ซ่อนรูป

กริด คอมแพสเปิดตัวในฤดูใบไม้ผลิของปี 2525 วารสารบิสิเนสส์ วีค ลงมติว่าเป็น "พอร์ชสำหรับนักบริหารชั้นแนวหน้า" แต่แท้จริงแล้วน่าจะเป็น "โรลส-รอยซ์สำหรับผู้นำ" เสียมากกว่า ในขณะที่คอมพิวเตอร์อื่น ๆ ราคาไม่กี่พันเหรียญ คอมแพสตั้งราคาไว้ถึง 8,150 เหรียญ

ราคาแพงระยับขนาดนี้คุ้มค่าหรือไม่? จุดเด่นของคอมแพสไม่ได้อยู่ที่ขนาดเล็กพอที่จะบรรจุไว้ในกระเป๋าได้เท่านั้น คอมแพสถือได้ว่าเป็นผู้นำทางเทคโนโลยีไม่ได้ล้ำหน้าแต่เฉพาะฮาร์ดแวร์ หากรวมไปถึงซอฟต์แวร์และเครือข่ายออฟฟิศซิสเต็มด้วย

น้ำหนักไม่เกิน 10 ปอนด์ บรรจุในกระเป๋าเอกสารแล้ว ยังเหลือที่ว่างในกระเป๋า จอภาพแบนขนาดหกนิ้วสวยเฉียบคม แถมด้วยโมเด็มความเร็วสูงในเครื่องที่จะใช้ติดต่อกับคอมพิวเตอร์ในสำนักงาน ...และหน่วยความจำบับเบิ้ลล้ำยุค

ความสำเร็จของคอมแพสนอกเหนือไปจากความยอดเยี่ยมทางวิศวกรรมแล้ว ยังเลือกเวลาที่จะวางตลาดในช่วงที่เหมาะสม ด้วยเทคโนโลยีล้ำหน้าไปในอนาคตและการวางแผนทางธุรกิจที่รัดกุมถี่ถ้วน ทำให้คอมแพสเป็นที่สนใจของตลาดคอมพิวเตอร์ในช่วงปี 2525-26 เพราะนักลงทุนต่างพากันจับตาดูตลาดคอมพิวเตอร์ที่กำลังจะรุ่งเรืองถึงขีดสุด

เพราะเหตุนี้เอง จอห์น เอลเลนบีจึงสามารถระดมทุนได้ถึง 34 ล้านเหรียญเข้ามาในบริษัทเอกชน...ซึ่งนับได้ว่าเป็นเงินทุนสูงสุดที่บริษัทคอมพิวเตอร์เคยระดมทุนมาได้

คอมแพสราคาสูงเกินกว่าคนเดินดินจะแตะได้ แต่คอมแพสก็ไม่ได้ผลิตมาเพื่อคนธรรมดา ๆ เป้าหมายของยักษ์ใหญ่

GRID

John Ellenby

ซ่อนรูป อยู่ที่ผู้จัดการระดับแนวหน้า 1000 บริษัทที่ได้รับเลือกจากนิตยสารฟอร์จูน

ผลที่ได้รับผิดความคาดหมาย เพราะนักธุรกิจไม่ได้ให้ความสนใจเท่าที่ควร แต่ก่อนที่กริดจะล้มคว่ำไม่เป็นท่า กริด คอมแพสกลับได้รับความสนใจจากเจ้าหน้าที่ระดับสูงของรัฐบาลกลาง...โดยเฉพาะกองทัพและซีไอเอ...กริด คอมแพส รุ่นพิเศษ ราคา 12,500 เหรียญ เพิ่มเกราะต้านจารกรรม ป้องกันการดักฟังทางอิเล็กทรอนิกส์ได้อย่างเด็ดขาด...ผลก็คือ หนึ่งในสามของคอมแพสที่ผลิตได้ไปสัมภาษณ์ถึงโรงงาน หรืออีกนัยหนึ่งก็คือออฟฟิศที่มีหน้าตาเหมือนโรงงานแห่งอื่น ๆ ในหุบเขาซิลิกอน แต่ภายในวกวนซับซ้อน ประตูแต่ละบานจะเปิดออกเมื่อเอลเลนบีกดเครื่องบังคับในมือ นักข่าวเตรียมใจที่จะพบกับห้องบัญชาการที่มีเครื่องไม้เครื่องมือเต็มห้อง แต่เมื่อเข้าไปในห้องทำงานของเอลเลนบี กลับพบแต่เพียงห้องโล่ง ๆ มีชั้นทำงานว่างเปล่า (นอกจากคอมแพสเพียงเครื่องเดียว) ตลอดแนวกำแพงสองด้าน โต๊ะกลางห้องตัวเดียวเก้าอี้สอง และป้ายประกาศการแสดงประติมากรรมของกิลเลียน เอลเลนบี

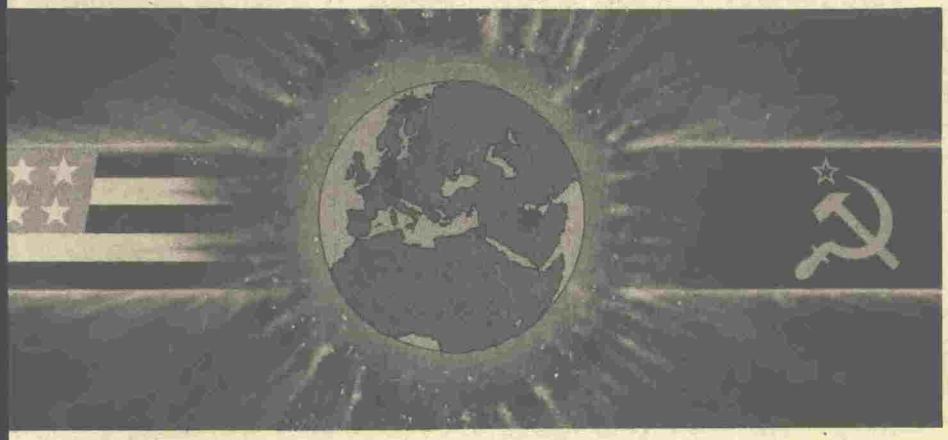

มุ่งตรงไปยังกระทรวงกลาโหม

หลังจากนั้น กริด เปลี่ยนนโยบายการโฆษณา...จาก "เครื่องมือ" ของนักธุรกิจมาเป็น "อาวุธประจำกาย"

กลางปี 2527 เอลเลนบีไม่ยอมยืนยันข่าวลือที่ว่า เขาเซ็นสัญญา 100 ล้านเหรียญกับกองทัพบก ...แต่ยอมรับโดยดีว่าสัญญากับกระทรวงกลาโหมจะมีมูลค่าเกินกว่านั้น ...หากเป็นที่ตกลงกันทั้งสองฝ่าย

ความสำเร็จของเอลเลนบี ดูเหมือนจะอยู่ที่ความสามารถในการติดต่อนายพลและเจ้าหน้าที่รัฐบาลระดับสูง เมื่อนักข่าว

หรือจะขนานนามว่าพหูสูต?

จอห์น เอลเลนบีปล่อยให้แซม ไวแกนด์เป็นผู้รับผิดชอบในกิจการของบริษัท เขาประเมินค่าตนเองเป็นแต่เพียงวิศวกรวิจัยและพัฒนา ซึ่งพอจะมีความรู้ทางด้านการเงินอยู่บ้างแต่ไม่คล่องด้านการตลาดและการขาย จอห์นเล่าว่าเมื่อใดที่เขาสูญเสียจินตนาการ สูญเสียความสามารถในการคาดเดาความต้องการของลูกค้า ...เมื่อนั้น เขาจะมอบภาระหน้าที่นี้ให้ผู้อื่นที่มีความชำนาญมากกว่ารับไปดำเนินการทันที

วิถีชีวิตของจอห์นไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมเลย เขายังคงอาศัยอยู่ในบ้านหลังเล็กในพาโล อัลโต ซึ่งซื้อเมื่อครั้งที่เขาอพยพมาอเมริกาเพื่อรับงานที่เซร็อกซ์ ในยามว่างเขาจะสนุกไปกับงานอดิเรก เช่น การถ่ายภาพ การดำน้ำสกูบา ละครี ดนตรี และอ่านหนังสือระดับหนอน ...ในจำนวนวิศวกรฮาร์ดแวร์ทั้งหลาย จอห์น เอลเลนบีอาจจะเป็นคนเดียวที่สามารถพูดคุยอภิปรายหลายเรื่องหลายสาขาวิชาได้อย่างลึกซึ้ง จอห์นพูดเร็ว เสียงดังฟังชัด พูดตรงประเด็น...ผิดแผกแตกต่างไปจากศาสตราจารย์อังกฤษทั้งหลาย แม้จอห์นจะยังรักษาสำเนียงอังกฤษไว้อย่างเหนียวแน่น...แต่ก็มีสำนวนอเมริกันมัน ๆ แทรกเข้ามามาก

กิลเลียน เอลเลนบีก็ยังคงทำงานประติมากรรมต่อไปอย่างไม่ลดละ แม้ในระยะหลังนี้ เธอจะเปลี่ยนมาใช้พลาสติก โลหะ อะครีลิก ...บางครั้งเธอจะนำขยะชิ้นส่วนวัสดุจากโรงงานกริดมาสร้างงานศิลปะ

จอห์น เอลเลนบีตื่นนอนประมาณหกนาฬิกา ออกกำลังกายและอ่านหนังสือพิมพ์สามฉบับแกล้มอาหารเช้า ทำงานจนถึงทุ่มครึ่งทุกวัน หกวันครึ่งต่อสัปดาห์

ความเปลี่ยนแปลงที่เห็นได้ชัดคือ จอห์น เอลเลนบีเปลี่ยนมาใช้รถออดี 5000 เหตุผลที่อยู่เบื้องหลังเรื่องนี้คือ "...การพานักธนาคารและนักลงทุนตระเวนไปทั่วเมืองในรถตู้เก่า ๆ สีขาว ...บางครั้งอาจทำให้ท่านเหล่านี้รู้สึกอับอายเสียหน้า"

จอห์น เอลเลนบี นักบัญชีที่ไม่เคยจับงานวิศวกรรมมาก่อน สร้างกริด คอมแพสประดับไว้ในวงการคอมพิวเตอร์

...คงจะเป็นกำลังใจให้คนที่เพิ่งเรียนคอมพิวเตอร์ได้บ้างนะ